

Deneme
Mehmet KELEŞ

YAĞMUR

Yağmur Üzerine

Bu günde hava yağışlı. Üç gündür durmadı mübarek, Bereket versin sicim gibi inmiyor. Çukurova'nın o sığınak yağışlarını bilirim. Ardından sel afat olurdu. Şükür öyle olmuyor.

Her insanın yağmura bir yaklaşımı var. Kimi camdan bakar, kimi ıslanmamak için sığınak arar. Bende ıslanmayı severim. Çocukluğumuzda yağmura rahmet verdik. Gökten indiği için olmalı. Islansan da zararı olmazdı. Büyüklerimizden duyardık. Rahmet, nimet, bereket, saadet, peş peşe sayabileceğimiz kelimeler. Bizler bir kelimeye bir cümleye neler neleri sığdırmışız. Onun için hafızamıza aynı zamanda dağarcık deriz biz. Dağarcığı dolu olanlar en bilge kişilerimizdir.

Anadolu öyleydi. Yağmur üzerine ne birikimlerimiz, şimdiki ifadeyle geleneklerimiz kültürümüz vardı. Şimdilerde bundan gayri şehirli olunca yağmur tecrübemiz hatıra olarak kalıyor. Doğal yaşam yerine şehirli hayatlar geçiyor. Yağmur tecrübemiz azalıyor. Binlerce yıllık yağmur birikimimizin daha dünkü şehirli hayatıyla doldurmak ne mümkün.

Yağmura camdan bakan, yağmuru ısıtılmış odalarda hissedenden bir hayat; bir anda kafese konmuş sayılmaz mı? Yağmurda giysiler, aletler, yollar, sokaklar, çamurlar, su birikintileri, yağmur sonrası kokan toprak, dalını budağını dökmüş ıslak ağaçlar, üşenmeye hazır bitkiler, çiçekler.

Hepsi hepsi yarınınız oluyor. Hatırlarda kalıyor ve anıyoruz.

Yağmurdan ıslanıp ocak başında ateşin karşısında döne döne ısınıp kurulandınız mı hiç? Kurulanırken çıkan buharlar, alevlerden çıkan dumanlar sıcaklığın rehabetiyle sizi rüyalara götürüyor mu?

Yağmur hayatınızda var ise tabiatla var olduğunuzu kabulleniyorsunuz. Sadece bitkiler değil; İnsan da yağmurla beslenir. Duyuşuyla, düşünüşüyle, katılışıyla yaşayışıyla.

Mevsim Yağmurları

İşin gerçeği, şimdilerde şehirli yağmura doğada yaşayanlardan daha çok muhtaç. Tepemizde duran, kararan bulutlar kentin üzerine inerken eskilerde olduğu gibi yağmur hikayelerimiz olmalı.

Güz yağmurları başladı. Her yerde her mevsim yağmur yağar. Mevsimin yağmurları bazen gelir geçer, bazen çöker. Mevsime özgü yağmurlar yağar. Her yağmurun bir adı olur.

Aslında memleketimin her bölgesi öyle.

Mevsime göre yağmurlar var memleketimde.

Bahar yağmurları

Yaz yağmurları

Güz yağmurları

Kış yağmurları

Bahar yağmurları ılık ve dingin olur. İnsana hoş gelir. Suları arı ve durudur. Bir alıştı mı durmaz yağar. Hele öğle sonlarına alışırsa, kırk gün yağar. Buna kırk ikindi yağmurları denir.

Yağmurlar yağar nebat fışkırır topraktan. Toprak kokar en asil koku toprak kokusudur. En tanıdık. En bildik.

Yaz yağmurları vurur geçer. Yağarken yer seçer öbek öbek iner. Aniden bastırır. Habersi gelir tedbirsiz yakalar. Sel olur baskın olur. Önce gök gürler sonra gök gürler. Gök gürlemesiyle karabulutlar yağmurun habercileridir. Arkadan hışımla iner.

Güz yağmurları bir başkadır. Güz yağmurları sine sine yağar. Ilık, hafif soğuk dingin günler sürer. Bulut yüksekler de duman olur sis olur güz yağmurları başladı mı arkası gelir. Arkası, ayaz soğuk kırağı. Kış yağmurları her bölgeye yağmaz. Anadolu'dan bir yer kar buz altında iken, güneyle yağmurlar yağar. Kara kara bulutlar. yoğun yağın yağmurlar kış yağmurlarında gök gürlemez. Gürlerse hayra alamet sayılmaz.

Yağmur her mevsim yağar. Ama gelen, beklenen, beklenmeyen yağmurlar var. Ne olursa olsun gökten gelen yağmur rahmettir berekettir veya ibrettir.

Yağmur Yağması

Yağmur yağıyor serpe serpe. Toprağa inen damlalar iyice görünüyor. Bereket bu yağmur.

Yağmurun yere inişi, bulutların göğe çıkışı ayan ayan göz önünde. Bulut indikçe yer gök kararmakta

Sevgililerin buluşması gibi yağmuru seyrediyorum. İkisinin de aslı aynı. Su ve Bulut sudan geldik suya gidiyoruz der gibi

Anlaşıyor ki, her şey aslına dönüyor. Aslına rücu ediyor derler. Aslından sapıldıkça asileşiyor her şey.

Ya Gök Gürlemesi

Derler ki: Yağmur ikiye ayrılır Gürleyen Yağmur ve Yağın yağmur.

Yağmadan önce gürlemesi kudretinden haber verir, gök kararır. Şimşekler önce uzaklardan sonra berilerden çakar. Rüzgar ortalığı saçar savurur. Ve tek tek damlalar. Haberciler. Arkadan iner iner.

Gök gürlemesine çocukken bulutlar savaş ediyor derdik. Şimşekleri de kılıçlardan çıkan kıvılcımlar sanardık. Gök gürlemesinin doğa olayı olduğunu sonradan derslerde öğrendik. Önce ışık görülür sonra ses gelir. Buna hız derlermiş. Doğada her varlığın hızı var. İnsanın hızı var ama akıl hız ile her şeyi hata ediyor.

Gök gürlemesi o gök vari sesi ile korkuturken, şimşek çakışı ile ürpertiyor. Şimşeğe kader avcı derlermiş. Nereye düşer ne yapar kendi bilirmiş.

Yağmurun Sesi

Yağmurun yerle kavuşması ile kulaklarımıza dolan ses. Yağmurun ayrı ayrı sesleri var. Toprağa düşüşü, çimene düşüşü, ağaç dalına düşüşü, ağaç dalından yere inişi. Ayrı ayrı. Her biri başa güzel ses. Yağmurun asaletinden olmalı. Halden anlayan asalet.

Yağmurun toprakta çıkardığı sesleri. Buna yağmur tıptırtıları deriz.

Ağaçlara vuran sesler, çadırlardaki sesler, çatılardan çıkan sesler, araç tavanlarına çarpan sesler, bir müzik, bir ahenk bir dinginlik, kulak aşına, bildik tanıdık yatkın

Nedense yağmur sesleri ile çocukluğum birlikte varlar zihnimde. Beklide hayata tabiata ilk tanışıklık onunla başlamasından. Her neyse yağmuru severim. Beni nerelere götürmez. Çocukluğuma Bir sürü hatıralara, hayattan kesitlere, olaylara.

Yağmur ve duygu birlikte eş, ikiz, yapışık gibiler. Her damla bir duygudur aslında. Damla yükleri duyguları sel etmesi de bereketinden.

Duygular yağmurlara benzer.

Deli dolu durgun

Şıvgın

Yorgun

Taşkın

Sakin ıslak

Sulak

Yağmur Sonrası

Durgunluk, dinginlik. ılıklık. Pencere camında yan yana, alt alta duran damlacıklar. Bir gülün yaprağında ki o damlacık öpücük kondurmuş gibi. Yağmur öyle. Döver de sever de. Çisem çisem inişi sevmesine, fırtınayla inişi dövmesine benzetilir.

Toprak hemen mukabele eder kendi diliyle. Toprak kokusu yağmur ile muhabbetin adı olmalı. Ağaçlar renkten renge döner. Kuş sesleri bir başka olur. Yağmur sonrası rahatlar tabiat. Ve İnsan.

Yağmur yağarken denize düşünce dünyamda çağrışımlarda çoğalıyor. Hiçbir şeyin vardan yok olmadığını görüyorum. Her şey aslına döndüğünü, yaratılıştaki bozulma olmadığını. Her şeyin devri daiminin arkasında bir kudret eli olduğunu.

Ve tabii

Hayatın aslıyla sürmesi.

Ve yağmur denize inerken bozulan düşüncelerime ayar verir gibiydi. Usul usul, ılık ılık biteviye

Yağmurun kendisine boşuna rahmet, hasadına bereket dememişler. Yağmur hikmetleriyle, nimetleriyle iniyor.